

[Lone Dybkjær]

len er oppe efter hr. Arne Melchior og han normalt giver anledning til et par replikker. Sædvanligvis, vil jeg dog sige til hr. Arne Melchior, er det ikke tak, jeg siger, når hr. Arne Melchior har været på talerstolen, men jeg viser derimod beundring for hans indlæg. I dag vil jeg nøjes med at sige tak for de pæne bemærkninger, han havde til mig.

Så vil jeg gerne sige, at jeg synes, at det, hr. Arne Melchior sagde om at købe dansk, var meget interessant. Det er også noget, jeg selv har været inde på i nogle sammenhænge, nemlig: Er det, fordi vi ikke vil være det bekendt?

Hr. Arne Melchior sagde, at nu reklamerer man ikke længere for at købe dansk – legoklodser og alle de gode danske produkter – tværtimod gør vi alt for at underbetone, at det faktisk er danske varer. Har det noget at gøre med, at vi på en eller anden måde ikke har en tilstrækkelig selvbevidsthed, siden det pludselig ikke længere er af reklameværdi at købe dansk? Det skulle jo nødigt gå sådan, at det er de dér ænder, der tramper hen over vejen, som er det eneste symbol for Danmark. Jeg synes faktisk, det er et problem, når vi kommer til udlandet, også for turisterhvervet, at de mener, vi kun er ænder, og at vi i virkeligheden ikke også er et industrialiseret land. Og nu er der ingen associationer til hr. Arne Melchiors forskellige optrædener som samme dyr.

Men i øvrigt kan jeg sige, at jeg gjorde mig den ulejlighed at slå op i ordbogen i anledning af denne redegørelse, som jeg gerne vil takke for, og som jeg synes er en udmærket statusredegørelse, men som alligevel gav mig en eller anden underlig fornemmelse i ryggen.

Derfor slog jeg op i ordbogen for at se, hvad turisme egentlig er for noget. »Turisme« betyder at »dreje«, »vende«, »kredse«, man kan også sige »at se sig omkring« – det står der i Gyldendals fremmedordbog at det kommer fra – hvorimod »turist« er en person, der rejser for sin fornøjelse. »Turistklasse« er en billigere klasse med mindre bekvemmelighed.

Noget af det, der slog mig lidt, da jeg læste denne redegørelse, var, at jeg syntes, der var lidt turistklasse over den forstået på den måde, at det var, som om vi kun så på en meget snæver side af det, nemlig penge, og efter min opfattelse er turistpolitik noget meget bredere.

Derfor vil jeg sige til hr. Løvig Simonsen, at jeg ikke synes, man kan sige, der ikke er visio-

ner i denne redegørelse, men jeg synes, de er for snævre forstået på den måde, at den er alt for pengefikseret. Turisme er jo andet end bare et turisterhverv. Turisme har en hel masse med mellemfolkelig forståelse at gøre, som enkelte andre ordførere har været inde på.

Det var også baggrunden for, at Det Radikale Venstre den 23. april 1987 med fru Aase Olsen som ordfører fremsatte et forslag til folketingsbeslutning om fastlæggelse af overordnede principper for udviklingen af dansk turisme. Det var netop for at understrege, at turistpolitik, selv om det er et stort erhverv, faktisk er meget andet, og at det netop fordi det også er et erhverv, skal underlægges de almindelige erhvervslivsbetingelser, nemlig til syvende og sidst tilgodese det danske folk under en eller anden form.

Jeg skal lade være med at remse alle punkterne op, men det handlede bl.a. om, at turistpolitikken skal samordnes med de overordnede mål for Danmarks udvikling i det hele taget og altså ikke bare være snævert erhvervspolitisk. Det skal jeg imidlertid ikke komme nærmere ind på.

Sædvanligvis opdeler vi turisterne i de udenlandske turister og de indenlandske turister, og jeg vil tillade mig i det væsentlige at hæfte mig ved de udenlandske turister i dette indlæg og regne med, at det i virkeligheden også nok så godt afspejler, hvad indenlandske turister kunne ønske sig.

Jeg tror vi kan opdele turisterne, altså mennesker, som er på ferie, i to forskellige kategorier – og jeg skal lade være med at gå ind på alle de sportslige udfoldelser, som andre har været inde på – nemlig de mennesker, som ønsker total hvile, fordi de er stressede, og det modsatte: dem, der ønsker oplevelse, fordi de har behov for at supplere deres dagligdag, hvad enten den har den ene eller den anden kvalitet.

Jeg tror, det er vigtigt, vi holder os for øje, at der er begge typer. Der er vel faktisk også mennesker, der kommer til Danmark for at få en høj grad af hvile, oplevelser i en mere stilfærdig sammenhæng naturmæssigt og måske købsmæssigt, og så er der den anden gruppe, som kommer for at få oplevelser, som kan være sportslige, kulturelle, menneskelige, strabadserende, naturmæssige, eller hvad ved jeg, og vi skal tilgodese begge parter.